

STOPUJEME MŔTVYCH VOJAKOV KONFEDERÁCIE

„Termoska!“ zajačal som, keď sme sa rútili k vode.

„Čože?“ Annabeth si asi pomyslela, že som sa zbláznil. Krčovito sa držala popruhov člna a vlasy jej viali ako pochodeň.

No Tysonovi to zaplo. Podarilo sa mu otvoriť môj batoh. Vytiahol Hermovu čarovnú termosku, a pritom sa ani nepustil okraja člna.

Okolo nás svišťali šípy a oštepky.

Schmatol som termosku a dúfal som, že robím dobre. „Držte sa!“

„Ja sa držím!“ zapišťala Annabeth.

„Poriadne!“

Nohou som sa zakvačil o nafukovací lavičku člna, Tyson schytil Annabeth a mňa vzadu za tričká a ja som o štvrtinu pootočil viečko termosky.

Okamžite z nej vyrazil biely prúd vetra a popohnal nás bokom, čím sa náš strmhlavý pád zmenil na núdzové pristátie pod štyridsaťpäťstupňovým uhlom.

Keď vietor vyrazil z termosky, zdalo sa mi, že sa smeje, akoby sa tešil, že sa dostal na slobodu. Po do-

pade do mora sme zo dva razy poskočili, odrážali sme sa ako žabka hodená na hladinu, a potom už sme svišťali ako motorový čln, tváre nám skropila slaná voda a pred nami sa rozprestieral šíry oceán.

Z lode za nami som počul zúrivé kvílenie, ale už dávno sme sa dostali mimo dosahu zbraní. Princezná Andromeda sa postupne zmenšovala, až vyzerala ako biela hračka pre deti, a potom nadobro zmizla.

Keď sme sa hnali po mori, pokúsili sme sa s Annabeth poslať Cheirónovi odkaz po bohyni Iride. Považovali sme za potrebné niekomu oznámiť, čo Luke robí, a nenapadlo nám meno nikoho iného, komu by sme mohli veriť.

Vietor z termosky vyvolal príjemnú morskú spříšku, ktorá v slnečnom svetle vytvorila dúhu – perfektnú na volanie Iride –, ale spojenie bolo aj tak biedne. Keď Annabeth hodila do hmly zlatú drachmu a poprosila bohyňu dúhy, aby nám ukázala Cheiróna, jeho tvár sa síce objavila, ale v pozadí blikalo nejaké čudné mihotajúce sa svetlo a vrieskala tam rocková hudba, akoby sme ho zastihli v nejakom tanečnom klube.

Porozprávali sme mu, ako sme zdrhli z tábora, o Lukovi, o Princeznej Andromede a o zlatej rakve na Kronove pozostatky, ale neviem, čo z toho v tom rámmuse u seba a pri náporoch vetra a vody u nás počul.

„Percy,“ zvolal Cheirón, „musíš si dávať pozor na...“

Jeho hlas zanikol v kriku za ním – niekto tam hulákal ako útoiaci Komanči.